

Arrest

nr. 167 988 van 23 mei 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ecuadoraanse nationaliteit te zijn, op 21 mei 2016 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 16 maart 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (13 *Septies*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 mei 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 mei 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Falke VAN DER SCHUEREN, die loco advocaat Raf JESPERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Carmenta DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart in het verzoekschrift in oktober 2010 te zijn aangekomen in België.

De aanwezigheid van verzoeker in het Rijk werd op 28 januari 2012 vastgesteld ingevolge een politiecontrole waarbij bleek dat verzoeker, die gebruik maakte van een valse naam, in het bezit was van verdovende middelen.

Verzoeker werd op 6 juni 2013 onder bevel tot aanhouding geplaatst.

Een verklaring van wettelijke samenwoning met betrekking tot verzoeker en W.G.R., een vrouw met de Belgische nationaliteit, werd op 11 juni 2014 geregistreerd.

Op 30 juni 2014 werd verzoeker door de correctionele rechtbank te Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van zevenendertig maanden, wegens handel en bezit van verdovende middelen, illegaal wapenbezit en aanmatiging van naam.

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 16 maart 2016 ten aanzien van verzoeker de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod met een geldigheidsduur van acht jaar. Deze beslissingen werden verzoeker op 17 maart 2016 in de gevangenis ter kennis gebracht. Verzoeker stelde tegen beide beslissingen een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gekend op de Raad onder de rolrs X en X.

Op 18 maart 2016 werd een notariële akte opgesteld inzake de erkenning van het vaderschap door verzoeker van het ongeboren kind van W.G.R.

Via een elektronisch bericht van 31 maart 2016 werd voor verzoeker "*een aanvraag tot inschrijving nieuwkomer*" ingediend, waardoor de administratieve diensten van de stad Antwerpen op de hoogte werden gesteld van het feit dat verzoeker een gezinshereniging met toepassing van artikel 47 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) nastreefde.

Via een elektronisch bericht van 22 april 2016 werd voor verzoeker "*een aanvraag tot inschrijving nieuwkomer*" ingediend, waardoor de administratieve diensten van de stad Antwerpen op de hoogte werden gesteld van het feit dat verzoeker een gezinshereniging "*met Belg/EU*" nastreefde, waarbij werd verwezen naar de wettelijke samenwoning met W.G.R.

Op 4 mei 2016 is W.G.R. bevallen.

Via een elektronisch bericht van 4 mei 2016 werd voor verzoeker nogmaals "*een aanvraag tot inschrijving nieuwkomer*" ingediend, waardoor de administratieve diensten van de stad Antwerpen op de hoogte werden gesteld van het feit dat verzoeker een gezinshereniging nastreefde op basis van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet.

Op 4 mei 2016 dient verzoeker bij de Raad een verzoekschrift in om bij uiterst dringende noodzakelijkheid als voorlopige maatregel de behandeling te vorderen van de bij aangetekende brieven van 13 april 2016 ingediende beroepen tot schorsing en nietigverklaring die zijn gericht tegen de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 16 maart 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) en tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies). De vordering wordt door de Raad op 9 mei 2016 verworpen bij arrest nr. 167 236.

Verzoeker verklaart in het verzoekschrift op 15 mei 2016 een asielaanvraag te hebben ingediend.

Op 17 mei 2016 wordt de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 16 maart 2016 herbetekend aan verzoeker. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

De verwerende partij werpt een exceptie van niet ontvankelijkheid *ratione temporis* op.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing aan verzoeker voor de eerste keer werd betekend op 17 maart 2016 en dat verzoeker op 13 april 2016 een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring heeft ingediend tegen deze beslissing. Dit wordt niet betwist door verzoeker.

Tevens blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat de bestreden beslissing op 17 mei 2016 opnieuw werd betekend aan verzoeker. Dit wordt evenmin betwist door verzoeker.

De vraag die zich stelt, is of de tweede betekening van een administratieve akte een nieuwe beroepstermijn doet lopen.

Overeenkomstig artikel 39/57, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet verjaren de beroepen tot schorsing en nietigverklaring dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht. Het tweede lid van deze bepaling herleidt de termijn tot vijftien dagen in het geval de verzoeker werd vastgehouden op het ogenblik van betekening van de bestreden beslissing.

Om redenen van rechtszekerheid en efficiënt bestuur wordt aangenomen dat de termijnbepalingen voor het instellen van een beroep strikt moeten worden toegepast en dat het de rechter niet is toegestaan er uit welwillendheid van af te wijken.

De Raad stelt vast dat naar aanleiding van de eerste betekening op geen enkel ogenblik zou zijn gebleken dat de beslissing van 17 maart 2016 niet definitief zou en verzoeker heeft dat evenmin zo begrepen, gelet op het op 13 april 2016 ingediende beroep.

Uit de tweede betekening van de bestreden beslissing blijkt evenmin dat de eerste betekening van onwaarde zou zijn geweest en dat slechts met deze tweede kennisgeving de beroepstermijn zou beginnen te lopen.

Wat ook de reden ervoor is geweest dat de verwerende partij voor een tweede keer overging tot de betekening van de bestreden beslissing, deze tweede betekening vermag niet een nieuwe beroepstermijn ten voordele van verzoeker te genereren en verzoeker toe te staan alsnog een ontvankelijk beroep in te stellen niettegenstaande de initiële termijn daartoe reeds is verstreken (cf. RvS 14 juni 2012, nr. 219.733, Fiers).

Onderhavige vordering tot schorsing moet dan ook, als onontvankelijk, worden verworpen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig mei tweeduizend zestien door:

mevr. N. MOONEN,

Wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. S. PIETERCIL,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. PIETERCIL

N. MOONEN